

		у 2 рази	у 3 рази	у 5 разів
7. Кількість екскурсантів, тис.осіб	125,5	Збільшення у 1,5 раза	Збільшення у 2 рази	Збільшення у 2,5 раза

*Джерело: [2]

Для досягнення результатів з реалізації Стратегії розвитку туристичної галузі необхідно досягнути таких показників:

- збільшення витрат туристів під час подорожей в Україні до 80 млрд. гривень у 2026 році;
- збільшення обсягу капітальних інвестицій у сферу туризму та курортів до 6, 6 млрд. гривень у 2026 році.

Таким чином, завдяки впровадженню Стратегії розвитку туризму та курортів до 2022 року, Україна має всі шанси стати одним із найкращих центрів туризму у Європейському регіоні. Адже, затвердження відповідних стратегій та програм, є одним із важливих чинників у реалізації туристичної політики держави, яка обов'язково має бути спрямована на формування позитивного іміджу країни та має сприяти залученню усіх категорій туристів. Бо, саме спільна взаємодія органів державної влади з туристичним бізнесом, зможе швидше вивести Україну на міжнародний туристичний ринок, у якості сильного, конкурентоспроможного гравця.

Список використаних джерел:

1. «Розвиток туристичної індустрії як інструмент економічного розвитку та інвестиційної привабливості України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://komsport.rada.gov.ua/uploads/documents/30566.pdf>.

2. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-p>.

Аліна Волнянська

Науковий керівник: доц. Тарасенко О.К.

ВИКОРИСТАННЯ ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПISУ В ДЕКОРУВАННІ ІНТЕР'ЄРУ

З давніх давен людям властиве прагнення до художнього оздоблення житла, одягу, предметів домашнього вжитку. Цей потяг до краси лежить в основі всіх видів народного мистецтва [3, с.8]

Особливого розповсюдження мистецтво розпису набуло на Україні. Народний розпис проявився у декоруванні керамічних виробів, в

оздобленні яець, у настінних розписах хат, у мальовках на папері, у розписах на склі, в орнаментуванні дерев'яних побутових виробів [2, с.10].

Найбільш відомим центром декоративного розпису не тільки в нашій країні, але й за її межами, є село Петриківка Дніпропетровської області, звідки й назва - петриківський розпис.

Чарівну красу петриківської квітки відкрив для сучасників катеринославський історик і етнограф Д.І. Яворницький. Він один з найперших став серйозним дослідником і захопленим збирачем творів петриківських «малювальниць». Значну роль у популяризації декоративного розпису відіграли також праці харківського мистецтвознавця Є. Верченко, котра у 1930 році опублікувала книгу «Настінний розпис Дніпропетровщини»; монографічні альбоми 1950-х років А. Стативи; який звернув увагу на творчість провідних майстрів старшого покоління, фундаментальні дослідження 1960-1970-х років Б. Бутник-Сіверського та Н. Глухенької [4, с.18].

Петриківський розпис розвивався у вигляді стінопису та декоруванні речей хатнього вжитку. Із покоління передавалися традиції розпису, який щодалі більш удосконалювався [1, с.3].

Першими петриківськими чарівницями називали Н. Білокінь, Т. Пату, І. Пилипенко. Три чудові майстрині, три яскраві творчі індивідуальності і три напрямки у розвитку традицій декоративного розпису [4, с.20].

В час сучасного стрімкого технологічно-прогресивного розвитку Україна є незалежною і самобутньою державою зі своєю власною історією, традиціями та культурою. Оточуюче нас середовище не є тим, що могло би називатися суто українським. Все більше нас цікавлять речі закордонного виробництва. В дизайні екстер'єрів та інтер'єрів споруд більш панують мотиви глобалізаційного, інтернаціонального характеру, без чітко виражених будь-яких національних мотивів. Тому, щоб не втратити своєї індивідуальності, свого обличчя, необхідно інтегрувати багатовікові традиції в сучасне життя українців.

Для створення незвичайного інтер'єру найчастіше використовується етнічний стиль, про можливість створення якого можна знайти в роботах Л. Гура, В. Даніленко, Н. Ісупової, А. Малініна, О. Найдена, В. Ружинського, предметом дослідження яких є національне мистецтво в дизайні сучасної України.

Декоративний розпис в Україні – один з найбільш поширених видів декоративно-прикладного мистецтва. Це вид народного мистецтва, в якому яскраво і глибоко відобразились естетичні уявлення і художня культура народу.

Переживши складний період у своїй історії, український народ почав повертатися до своїх традицій, культури та національної символіки.

Характерною рисою українського національного стилю, на нашу думку, можна вважати Петриківський розпис, який не раз представляв Україну.

Розвиток петриківського розпису бере початок ще другій половині XVIII ст. та традиції українського народного декоративного розпису розвиваються й сьогодні.

5 грудня 2013 р. Комітет ЮНЕСКО з питань захисту нематеріальної культурної спадщини на сесії в Баку присвоїв статус нематеріальної культурної спадщини Петриківському розпису .

Петриківський розпис сьогодні, звичайно, має залишатися максимально традиційним, але мені б дуже хотілося, щоб він був максимально інтегрованим в сучасні сфери дизайну – в текстиль, поліграфію, всюди, де можливе використання народних мотивів. В інтер'єрі також хотілося б бачити більше якісних розписів, це досить добре сприймається у публічних місцях, інтер'єрі сучасних квартир, кафе і ресторанів. Графічний дизайн, мабуть, сьогодні найпопулярніша сфера, отже непогано було б оформлювати таким чином наші вітчизняні сайти, поширювати петриківську графіку в Інтернеті, друкувати книжки в такому стилі й багато чого іншого.

Здавна українська народна культура була головним аспектом національної ідентичності нашого народу. Тому необхідно зберегти та передати її майбутнім нащадкам.

Список використаних джерел:

1. Глухенька Н. Петриківські декоративні розписи / Н. Глухенька. – К.: Мистецтво, 1965. –С. 43.
2. Мохірева Ю. Художній розпис у змісті професійної підготовки майбутнього вчителя образотворчого мистецтва / Ю. Мохірева // Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. – Рукопис, 2007. – С. 24.
3. Орел Л. Мальоване дерево: наївний живопис українського села / Л. Орел. – Київ: Родовід, 2003. – С. 232.
4. Тверська Л. Петриківка: Альбом репродукцій / Л. Тверська / Упоряд.-редакційна колегія. - Дніпропетровськ:ВАТ «Дніпрокнига», 2001. – 216 с.